

**ΙΑ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΟΥΚΑ
ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΠΡΟΠΑΤΩΡΩΝ**

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΒΙΒΛΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Ἐπιμελητής ὕλης:

Πρωτοπρεσβύτερος Κων. Πλευράκης
Τ.Θ. 60060 Τ.Κ.570 01 ΘΕΡΜΗ – ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΗΛ. 2310-462.744 ΦΑΞ: 463.455

12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2021

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΡΟΠΑΤΩΡΩΝ

**Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ
θαυματουργοῦ**

Ἦχος πλ δ΄. Ἑωθινόν γ΄

Ἀπόστολος:

Κολασσαεῖς 3,4-11

«Ὅταν ὁ Χριστός φανερωθῆ...»

Εὐαγγέλιον

Κυριακῆς τῶν Προπατόρων:

Λουκᾶ, 14,16-24

«Ἄνθρωπός τις ἐποίησε Δεῖπνον μέγα
καί ἐκάλεσε πολλούς.»

Ἡ παραβολή τοῦ Μεγάλου Δείπνου.

ΕΘΘΙΝΟΝ Γ΄
Μάρκ. 16,9-20.
 ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ
 ΤΩΝ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΝ
 ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ
 ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΜΕΡΑ
 ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ὁ ἐπίλογος
 τοῦ Κατά Μᾶρκον Εὐαγγελίου.

Ὁ Μᾶρκος κατακλείει τό Εὐαγγέλιό του μέ μιά σύντομη περιγραφή τριῶν ἐμφάνισεων τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ, τήν πρώτη μέρα τῆς Ἑβδομάδος.

Πρῶτα ἐμφανίστηκε στή Μαρία τή Μαγδαληνή. Αὐτή, τό ἀνήγγειλε στούς πενθούντας Μαθητές Του, ἀλλά δέν τήν πίστεψαν.

Ἡ δεύτερη ἐμφάνιση ἔγινε σέ δύο Μαθητές πού πήγαιναν «στό χωράφι», «πορευομένοις εἰς ἀγρόν». Εἶναι ἡ ἐμφάνιση πού περιγράφει ἐκτενέστερα ὁ Λουκᾶς (24, 13-35) καί μνημονεύεται ὡς ἐμφάνισις «ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ» στούς περευομένους πρός Ἐμμαούς, ἢ ὡς ἀναγνώριση τοῦ Ἰησοῦ «ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου».

Ἡ τρίτη ἐμφάνιση ἔγινε τό ἴδιο βράδυ τήν ὥρα πού οἱ «ἐνδεκα» (ἀναφέρονται ἐνδεκα παρ' ὅτι ἀπουσίαζε ὁ Θωμᾶς) ἀνέκειντο στό Δεῖπνο. Περιγράφεται κάπως ἐκτενέστερα καί ὑπονοεῖται ὅτι

δειπνοῦσαν στό ἴδιο ἀνώγειω πού ἔγινε ὁ Μυστικός Δεῖπνος.

Σ'αὐτή τήν ἐμφάνιση ὁ Κύριος «ὠνείδισε τήν ἀπιστίαν καί σκληροκαρδίαν τῶν Μαθητῶν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτόν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν).

Τότε τοῦ ἀπέστειλε στον Κόσμον ὅλον, νά κηρύξουν τό Εὐαγγέλιο καί νά βαπτίζουν. Τού εἶπε ἐπίσης ὅτι ὁ ἴδιος θά τοὺς συνοδεύη στήν πορεία καί τό ἔργο τους καί θά φανερώνη τήν παρουσία Του μέ θαυμαστά σημεῖα τῆς δυνάμεώς Του. Τούς εἶπε ἐπίσης ὅτι ἡ πίστη ἐκείνων πού θά ἀποδέχωνται τό Εὐαγγέλιο καί θά βαπτίζονται, θά ἐπιμαρτυρῆται μέ θαυμαστά «σημεῖα».

(Βλ. ὑπομν. Τρεμπ. καί Καραβιδόπουλου στό Μᾶρκο.)

Τέλος ὁ Εὐαγγελιστής κλείνει τή μαρτυρία του γιά τό Χριστό μέ δύο πληροφορίες: α) ὅτι ὁ Κύριος ἀνελήφθη στους οὐρανοὺς καί ἐκάθισε στά δεξιά τοῦ Πατρός καί β) ὅτι οἱ Μαθητές καί Ἀπόστολοι, μετὰ τή Ἀνάληψη τοῦ Χριστοῦ, ἐξεπλήρωσαν τλην παραγγελία Του. Ἐξῆλθον στόν κόσμο καί ἐκήρυξαν τό Εὐαγγέλιο, ἐνῶ ὁ Κύριος τοὺς συνώδευε καί συνεργοῦσε ἐπαληθεύοντας τό κήρυγμά τους μέ τά ἀπακολουθοῦντα σημεῖα!

Ὁ ἐπίγειος βίος τοῦ Χριστοῦ καί τό ἐν τῷ κόσμῳ ἔργο Του τελειώνει μέ τήν Ἀνάληψή Του στούς οὐρανοῦς, σαράντα μέρες μετά τήν Ἀνάσταση.

Δέκα μέρες ἀργότερα, τήν Πεντηκοστή, μέ τήν κάθοδο τοῦ Παρακλήτου καί τά ἐγκαίνια τῆς Ἐκκλησίας, ἀρχίζει τό ἔργο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέ τά χαρισματικά Του ὄργανα, τούς Ἀποστόλους καί τούς διαδόχους των, τούς Ἐπισκόπους.

«Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ»: μέ τή μυστική καί ἀόρατη ἀλλά πραγματική καί συνεχῆ παρουσία καί συνεργία Του, ὁ Ἰδιος ἐπευλογεῖ καί ἐπικυρώνει τό ἔργο τῶν Ἀποστόλων μέ τά σημεῖα πού τούς δίδει νά ἐργάζονται μέ τή δύναμη Του, τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτός «προσθέτει σωζομένους τῇ Ἐκκλησίᾳ».

9 **Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς**
 πρωῖ πρώτη Σαββάτου

Ἀφοῦ ἀναστήθηκε ὁ Ἰησοῦς, τό πρωί τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκθεβλήκει ἐπτά δαιμόνια.

ἐμφανίστηκε πρῶτα στή Μαρία τή Μαγδαληνή, ἀπό τήν ὁποῖαν εἶχε βγάλει ἐφτά δαιμόνια.

10 **Ἐκεῖνη πορευθεῖσα**
 ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καί κλαίουσι.

Ἐκείνη πῆγε καί τό εἶπε στούς δικούς
 Του, (τούς μαθητές), πού ἦταν λυπημέ-
 νοι κι ἔκλαιγαν.

- 11 **Κάκεῖνοι, ἀκούσαντες ὅτι ζῆ
 καί ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν.**
 Αὐτοί ὅμως, ὅταν ἀκουσαν ὅτι ὁ Ἰησοῦς
 ζεῖ καί τόν εἶδε ἡ Μαρία, δέν τήν πί-
 στεψαν.

- 12 **Μετά δέ ταῦτα
 δυσί ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν
 ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ,
 πορευομένοις εἰς ἀγρόν.**
 Κατόπιν ὁ Ἰησοῦς ἐμφανίστηκε μέ δια-
 φορετική μορφή σέ δύο ἀπ' αὐτούς, κα-
 θώς περπατοῦσαν καί πήγαιναν ἔξω στά
 χωράφια.

(*Βλ. καί Λουκᾶ 24, 13- Τό βράδυ
 τῆς ἴδιας ἡμέρας, ἐνῶ οἱ ἑνδεκα
 εἶχαν ἀνακλιθεῖ στό Δεῖπνο.*)

- 13 **Κάκεῖνοι ἀπελθόντες
 ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς·
 οὐδέ ἐκείνοις ἐπίστευσαν.**
 Ἐκεῖνοι πῆγαν καί τά διηγήθηκαν
 στούς ὑπολοίπους· ἀλλά οὔτε κι αὐτούς
 τούς πίστεψαν.

- 14 **Ἵστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς,
 τοῖς ἑνδεκα, ἐφανερώθη,
 Τέλος, ἐμφανίστηκε ὁ Ἰησοῦς στούς
 ἑνδεκα μαθητές καθώς ἔτρωγαν**

καί ὠνείδισε τήν ἀπιστίαν αὐτῶν
καί σκληροκαρδίαν,
ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτόν ἐγγηγερμένον
οὐκ ἐπίστευσαν.

καί τοὺς ἐπέπληξε γιά τήν ἀπιστία καί
τή σκληρότητα τῆς καρδιάς πού
ἔδειξαν, ἐπειδὴ δέν πίστεψαν αὐτούς πού
τόν εἶδαν ἀναστημένο.

15 **Καί εἶπεν αὐτοῖς:**

Μετά τοὺς εἶπε:

- Πορευθέντες εἰς τόν κόσμον ἅπαντα
κηρύξατε τό Εὐαγγέλιον
πάση τῇ κτίσει.

Πορευθεῖτε σ' ὅλοκληρο τόν κόσμο καί
διακηρύξτε τό χαρμόσυνο μήνυμα σ' ὅλη
τήν κτίση.

16 **Ὁ πιστεύσας καί βαπτισθεῖς σωθήσεται,
ὁ δέ ἀπιστήσας κατακριθήσεται.**

Ὅποιος πιστέψει καί βαπτιστεῖ θά
σωθεῖ· ὁποιος δέν πιστέψει θά
καταδικαστεῖ.

17 **Σημεῖα δέ τοῖς πιστεύσασι**

ταῦτα παρακολουθήσει:

Νά καί τά θαύματα πού θά κάνουν
ὅποιοι πιστέψουν:

ἐν τῷ ὀνοματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι·

Μέ τήν ἐπίκληση τοῦ ὀνόματός Μου θά
διώχνουν δαιμόνια,

γλώσσαις λαλήλουσι καιναῖς·

ἄφεις ἀροῦσι·

θά μιλοῦν νέες γλῶσσες, κι ἂν παίρνουν
φίδια στά χέρια τους

18 **κἄν θανάσιμον τι πίωνσιν,**

οὐ μή αὐτοῦς βλάψει·

ἢ πίνουν κάτι δηλητηριῶδες δέ θά πα-
θαίνουν τίποτε·

ἐπί ἄρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι

καί καλῶς ἔξουσιν.

θά βάζουν τά χέρια τους πάνω σέ
ἄρρώστους καί θά τούς θεραπεύουν.

Ἡ Ανάληψη τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου

19 **Ὁ μὲν οὖν Κύριος**

μετά τό λαλήσαι αὐτοῖς

ἀνελήφθη εἰς τόν οὐρανόν

καί ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

Ἄφου τούς εἶπε αὐτά ὁ Κύριος,
ἀναλήφθηκε στόν οὐρανό καί κάθισε
στά δεξιά τοῦ Θεοῦ. (Λουκ. 24,50 στό
ΣΤ΄Εωθινό)

Ἡ ιστορική ἀπόδειξη ἀπό τήν

ἐμπειρία τῶν μαθητῶν Του:

Ἐκεῖνοι δέ ἐξελθόντες

ἐκήρυξαν πανταχοῦ,

Οἱ μαθητές τότε ἔφυγαν καί ἐκήρυξαν
τό χριστιανικό μήνυμα παντοῦ·

τοῦ Κυρίου συνεργούντος

καί τόν λόγον βεβαιούντος

ἐνῶ ὁ Κύριος συνεργοῦσε μαζί τους κι
ἐπιβεβαίωνε τό λόγο τους

διά τῶν ἐπακολουθούντων σημείων.
Ἄμήν.

μέ τά θαύματα πού ἐπακολουθοῦσαν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ

Προεόρτιες τῶν Χριστουγέννων.

ᾠδὴ α΄.

Χριστός γεννᾶται! Δοξάσατε!
Χριστός ἐξ οὐρανῶν! Ἀπαντήσατε!
Χριστός ἐπί γῆς! Ὑψώθητε!
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ
καί ἐν εὐφροσύνῃ
ἀνυμνήσατε, Λαοί, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄.

Τῷ πρό τῶν αἰώνων
ἐκ Πατρός γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ
καί ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου
σαρκωθέντι ἀσπόρως
Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν,
ὁ ἀνυψώσας τό κέρασ ἡμῶν,
ἅγιος εἶ Κύριε.

ᾠδὴ δ΄.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί
καί ἄνθος ἐξ αὐτῆς, Χριστέ,
ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας,
ἐξ ὄρους, ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος
ἤλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου
ὁ ἄυλος καί Θεός.
Δόξα τῇ δυνάμει Σου, Κύριε.

Ὦδὴ ε΄.

Θεός ὢν εἰρήνης, Πατήρ Οἰκτιρμῶν,
 τῆς μεγάλης Βουλῆς Σου τόν ἄγγελον
 Εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν.
 Ὅθεν θεογνωσίας
 πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες,
 ἐκ νυκτός ὀρθρίζοντες,
 δοξολογοῦμεν Σε, Φιλάνθρωπε.

Ὦδὴ στ΄.

Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν ἔμβρυον ἀπήμεσεν
 ἐνάλιος θῆρ, οἶον ἐδέξατο.
 Τῇ Παρθένῳ δέ
 ἐνοικήσας ὁ Λόγος καί σάρκα λαβῶν
 διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον.
 ἧς γάρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως
 τήν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀπήμαντον.

Ὦδὴ ζ΄.

Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες,
 δυσσεβοῦς προστάγματος
 καταφρονήσαντες,
 πυρός ἀπειλήν οὐκ ἐπτοήθησαν,
 ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός
 ἐστῶτες ἔψαλλον·
 Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν
 καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον.

Ὦδὴ η΄.

Θαύματος ὑπερφουῦς ἢ δροσοβόλος
 ἐξεικόνισε κάμινος τύπον.

Οὐ γάρ οὖς ἐδέξατο φλέγει νέους,
 ὡς οὐδέ πῦρ τῆς Θεότητος
 Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν.
 Διό ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
 εὐλογοίτω ἢ κτίσις πᾶσα τόν Κύριον
 καί ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Φωτός
 ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Τιμιωτέρα.

Ὡδή θ'.

Μυστήριον ξένον ὀρώ καί παράδοξον.
 Οὐρανόν τό σπήλαιον, θρόνον
 χειρουβικόν τήν Παρθένον,
 τήν φάτνην χωρίον,
 ἐν ᾧ ἀνεκλήθη ὁ Ἀχώρητος
 Χριστός ὁ Θεός,
 Ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον γ' ἐωθινόν

Ὅτι Χριστός ἐγήγερται
 μή τις διαπιστεῖτω·
 ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ,
 ἔπειτα καθωράθη
 τοῖς εἰς ἀγρόν ἀπιούσι·
 μύσταις δέ πάλιν ὤφθη
 ἀνακειμένοις ἑνδεκα·
 οὖς βαπτίζειν ἐκπέμψας,
 εἰς οὐρανοὺς,
 ὅθεν καταβέβηκεν, ἀνελήφθη,

ἐπικυρῶν τό κήρυγμα
πλήθεσι τῶν σημείων.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Πατέρων

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων μνήμην σήμερον
σκιρτῶντες φιλοπάτορες
τοῦ Ἀβραάμ συνελθόντες
καὶ Ἰσαὰκ κατὰ χρέος
καὶ Ἰακώβ ὑμνήσωμεν
ἐξ ὧν Χριστὸς ὁ Κύριος
τὸ κατὰ σάρκα ὠράθη
διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν.

Ἄτερον ὅμοιον

Ἀδάμ ἀνευφημήσωμεν
τόν Ἄβελ, Σήθ καὶ τὸν Ἐνῶς
Ἐνώχ καὶ Νῶε, Ἀβραάμ
Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ
Μωσῆν, Ἰώβ καὶ Ἀαρών
Ἐλεάζαρ καὶ Ἰησοῦν
Βαράκ, Σαμψών, Ἰεφθάε
Δαυῖδ καὶ τὸν Σολομῶντα.

Τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ

Εδόξασεν ἐν θαύμασι, καὶ ἐν τέρασι
πλείστοις, ὁ Κύριος μακάριε' ἐν γὰρ θείᾳ
Συνόδῳ, Τριάδα ἀνεκήρυξας, καὶ νεκροὺς
ἀνέστησας, τὸν ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσω,
ποταμοῦ δὲ τὸ ρεῖθρον, παραδόξοις
προσευχαῖς, ἀνέστειλας καὶ διῆλθες.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Εκύησας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν
 Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον,
 ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν
 ἀρίστην, διὰ τοῦτό σε πάντες,
 ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν
 τούτῳ λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων.

Εἰς τοὺς Αἶνους

Στιχηρά Ἀναστάσιμα

1.

*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον·
 δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις Αὐτοῦ.*

Κύριε, εἶ καὶ κριτηρίῳ παρέστης
 ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος,
 ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου
 τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος.
 Καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν
 τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας
 ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου,
 ὡς οἰκτιρῶμων καὶ Φιλάνθρωπος.

2.

*Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις Αὐτοῦ,
 αἰνεῖτε Αὐτόν*

ἐν στερώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ·

Κύριε, εἶ καὶ ὡς θνητόν ἐν μνημείῳ
 Ἰουδαῖοί Σε κατέθεντο,
 ἀλλ' ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα
 στρατιῶταί Σε ἐφύλαττον
 καὶ ὡς ζωῆς θησαυρόν

σφραγιῶν ἐσφραγίσαντο.
 Ἄλλά ἀνέστης καὶ παρέσχες
 ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων Προπατόρων
ᾠδὴ 6'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθά

3.

*Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ,
 αἰνεῖτε Αὐτόν
 κατὰ τό πληθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ.*

Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν,
 νῦν Προπατόρων μνήμην,
 τελέσωμεν ὕμνοῦντες,
 τὴν τούτων πολιτείαν,
 δι' ἧς ἐμεγαλύνθησαν.

4.

*Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος,
 αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ·* 3

Ἐσβεσαν τοῦ πυρός,
 τὴν δύναμιν οἱ Παῖδες,
 χορεύοντες ἐν μέσῳ
 καμίνου καὶ ὕμνοῦντες,
 Θεὸν τὸν παντοδύναμον.

5.

*Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
 αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.*

Λάκκῳ κατακλεισθεῖς,
 θηροσὶ συνωκισμένος,
 Δανιήλ ὁ Προφῆτης,

ἀμέτοχος τῆς τούτων,
ἐδείκνυτο κακώσεως.

**Τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων**

6.

*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.*

Εν τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλη
καταλαμπόμενος,
τὸ ζοφερὸν καθεῖλεν,
ὁ σοφὸς Ἱεράρχης,
Ἄρειου τὸ ληρώδες ὄθεν ἀπλῶς,
δογματίσας Τριάδα πιστῶς,
ὑπὸ σοφῶν ἐδοξάσθη καὶ συνετῶν,
καὶ τὴν σύνοδον ἐκύρωσεν.

7

*Τίμιος ἐναντίον Κυρίου
ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου Αὐτοῦ*

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτίσι περιλαμπόμενος,
καὶ τῇ Χριστοῦ δυνάμει,
τὰς ἰάσεις παρέχων,
ψυχῶν τε καὶ σωμάτων,
τῶν πίστει καὶ νῦν,
ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου,
θεομακάριστε Πάτερ θαυματουργέ,
μὴ ἐλλίπης ὑπερεύχασθαι.

Οἱ ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσωντα δικαιοσύνην

καί οἱ ὅσοι Σου ἀγαλλιάσονται.

Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης διὰ τῆς πίστεως,
 τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης,
 τοῦ Χριστοῦ θεοφόρε
 διὸ τῆς Βασιλείας, τῆς ἄνω λαβῶν,
 μυστικῶς τὸ δηνάριον,
 ἀδιαλείπτως προσεύχου ὑπὲρ ἡμῶν,
 τῶν τιμώντων σε Σπυρίδων σοφέ.

**Δόξα... Τῶν Προπατόρων
 Ἦχος βαρῦς. Γερμανοῦ**

Δεῦτε ἅπαντες,
 πιστῶς πανηγυρίζωμεν,
 τὴν ἐτήσιον μνήμην,
 τῶν πρὸ νόμου Πατέρων,
 Ἄβραὰμ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ!
 Τοῦ Ἰούδα τὴν φυλὴν,
 ἀξίως τιμήσωμεν!
 Τοὺς ἐν Βαβυλῶνι Παῖδας,
 τοὺς σβέσαντας τὴν ἐν καμίνῳ φλόγα,
 ὡς τῆς Τριάδος τύπον,
 σὺν τῷ Δανιὴλ εὐφήμησωμεν!
 Τῶν Προφητῶν τὰς προρρήσεις
 ἀσφαλῶς κατέχοντες,
 μετὰ τοῦ Ἡσαΐου
 μεγαλοφώνως βοήσωμεν!
 «Ἴδου ἡ Παρθένος,
 ἐν γαστρὶ λήψεται,
 καὶ τέξεται Υἱόν, τὸν Ἐμμανουήλ·
 ὃ ἐστι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός».

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον

Ἦχος πλ β΄

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὖσπλαγχνος,
ταφήν κατεδέξω τριήμερον,
ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσεις τῶν παθῶν,
ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

Ἀπολυτίκιον τῶν Προπατόρων.

Ἦχος β΄.

Ἐν πίστει
τούς Προπάτορας ἐδικαίωσας,
τήν ἐξ ἐθνῶν δι' αὐτῶν
προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν.
Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι,
ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν,
ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεῆς,
ἡ ἀσπόρως τεκοῦσα Σε.
Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου

Ἦχος α΄

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης
ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος,
καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε
Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν
διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς,
καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες
καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς,

Ἀγγέλους ἔσχες
 συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε.
 Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ,
 δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι
 δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ,
 πᾶσιν ἰάματα.

Τά ἀπολυτίκια τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον
 τόν προαιώνιον Λόγον

Ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται
 ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως.

Χόρευε,
 ἡ οἰκουμένη, ἀκουτισθεῖσα·

Δόξασον
 μετά Ἀγγέλων καί τῶν Ποιμένων,

Βουληθέντα ἐποφθῆναι

Παιδίον νέον, τόν πρό αἰώνων Θεόν.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ὁρθιοί!

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ο Θεός, ὁ Ἅγιος,
 ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος,

ὁ τρισαγίῳ φωνῇ

ὑπό τῶν Σεραφείμ ἀνυμνούμενος

καί ὑπό τῶν Χερουβείμ δοξολογούμενος

καί ὑπό πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
 προσκυνούμενος·
 ὁ ἐκ τοῦ μή ὄντος
 εἰς τό εἶναι παραγαγών τά σύμπαντα·
 ὁ κτίσας τόν ἄνθρωπον
 κατ' εἰκόνα Σήν καί ὁμοίωσιν
 καί παντί Σου χαρίσματι κατακοσμήσας·
 ὁ διδούς αἰτοῦντι σοφίαν καί σύνεσιν
 καί μή παρορῶν ἁμαρτάνοντα,
 ἀλλά θέμενος ἐπί σωτηρία μετάνοιαν·
 ὁ καταξιώσας ἡμᾶς,
 τούς ταπεινούς καί ἀναξίους δούλους Σου
 καί ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ
 στήναι κατενώπιον τῆς δόξης
 τοῦ ἁγίου Σου θυσιαστηρίου
 καί τήν ὀφειλομένην Σοι προσκύνησιν
 καί δοξολογίαν προσάγειν·
 Αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι
 καί ἐκ στόματος ἡμῶντων ἁμαρτωλῶν
 τόν τρισάγιον ὕμνον
 καί ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί Σου.
 Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
 ἐκούσιόν τε καί ἀκούσιον·
 ἁγίασον ἡμῶν τάς ψυχάς καί τά σώματα
 καί δός ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν Σοι
 πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν,
 πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου
 καί πάντων τῶν Ἁγίων,
 τῶν ἀπ' αἰῶνός Σοι εὐαρεστησάντων,
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν

καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν,
 τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ
 καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν καί αἰεὶ
 καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

**Ἅγιος ὁ Θεός,
 ἅγιος ἰσχυρός,
 ἅγιος ἀθάνατος,
 ἐλέησον ἡμᾶς.**

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
 Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
 ΤΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ
 ΕΙΝΑΙ Ο ΤΗΣ ΚΘ' ΚΥΡΙΑΚΗΣ
 Προκείμενον. Ἦχος δ'.**

**Εὐλογητός εἶ, Κύριε,
 ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.**

**Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν
 οἷς ἐποίησας ἡμῖν.**

(Ἦμος τριῶν παιδῶν Δανιήλ γ')

**Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου
 τό ἀνάγνωσμα 3,4-11.**

Ἡ Εὐαγγελική παραβολή πού διαβά-
 ζεται σήμερα, δύο Κυριακές πρὶν ἀπὸ τὰ
 Χριστούγεννα, στρέφει τήν προσοχή μας
 στήν προθυμία μέ τήν ὁποῖαν ὀφείλομε νά
 ἀφήσωμε κάθε ἄλλη ἀπασχόληση καί νά
 τρέξωμε στό κάλεσμα τῆς σωτηρίας πού
 μᾶς κάνει ὁ Θεός!

Ἡ Ἀποστολική περικοπή συμπληρώνει τήν ὑποχρέωσή μας νά τρέξουμε στό Δεῖπνο, ἀλλά μέ τό κατάλληλο ἔνδυμα!

Στό Μέγα Δεῖπνο τῆς Βασιλείας στό ὁποῖο μᾶς καλεῖ ὁ Θεός, ὅπως λέει τό σημερινό Εὐαγγέλιο, οἱ καλεσμένοι ἔχουν ὑποχρέωση νά προσέλθουν μέ τήν κατάλληλη στολή. Αὐτή τή στολή πού ἀπαιτεῖ ὁ Θεός, μᾶς τήν παρουσιάζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στήν περικοπή ἀπό τήν Πρὸς Κολασσαεῖς ἐπιστολή του. Εἶναι ὁ Ἰδιος ὁ Χριστός. Τό ἔνδυμα πού μας δίδει στό Βάπτισμα. «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἔβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε!» Στό βάπτισμα πεθαίνει καί θάπτεται ὁ παλαιός ἄνθρωπος καί ἀνασταίνεται ὁ Καινούριος μαζί μέ τό Χριστό. Ἄλλη ὄψη, ἄλλη εἰκόνα τοῦ Βαπτίσματος εἶναι τό γδύσιμο τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου. Αὐτός πού ἔρχεται νά βαπτισθῆ γδύνεται, ἀποβάλλει τόν παλαιό ἄνθρωπο, τόν κακό ἑαυτό του, καί ἐνδύεται τόν Ἰδιο τό Χριστό! Ἐνώνεται μαζί Του καί ζεῖ πιά τή δική Του, τοῦ Χριστοῦ τή ζωή. Φορεῖ τόν Χριστό ὡς ἔνδυμά Του. Αὐτό εἶναι τό «ἔνδυμα Γάμου πού ἀπαιτεῖ ὁ Δειπνοκλήτορας τῆς Βασιλείας τῆς παραβολῆς τοῦ Μεγάλου Δείπνου.

Ἀδελφοί

- 4 ὅταν ὁ Χριστός φανερωθῇ,
 ἡ ζωὴ ἡμῶν,
 τότε καὶ ὑμεῖς σὺν Αὐτῷ
 φανερωθήσεσθε, ἐν δόξῃ.
 Ὅταν ὁ Χριστός, πού εἶναι ἡ
 ἀληθινὴ ζωὴ μας, φανερωθῇ, τότε
 κι σεῖς, στήν παρουσία Του, θά
 φανερωθῆτε μαζί Του δοξασμένοι.
- 5 **Νεκρώσατε οὖν**
 τά μέλη ὑμῶν τά ἐπὶ τῆς γῆς,
 Ἀπονεκρῶστε, λοιπόν, ὅ,τι σᾶς
 συνδέει μέ τό ἁμαρτωλό παρελθόν,
 πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος,
 τήν πορνεία, τήν ἡθικὴ ἀκαθαρσία,
 τό πάθος,
 ἐπιθυμίαν κακὴν,
 τήν κακὴ ἐπιθυμία
 καί τήν πλεονεξίαν,
 ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρία,
 καί τήν πλεονεξία, πού εἶναι
 εἰδωλολατρία,
- 6 δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ
 ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας,
 γιὰ ὅλα αὐτά θά πέση ἡ ὀργή τοῦ
 Θεοῦ πάνω σ' ἐκείνους πού δέ θέ-
 λουν νά πιστέψουν,
- 7 ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς

περιεπατήσατέ ποτε,
 ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς·

σ' αὐτούς ἀνήκατε ἄλλοτε κι ἐσεῖς
 ὅταν αὐτά τά πάθη δυνάστευαν τή
 ζωή σας·

8 νυνί δέ ἀπόθεσθε καί ὑμεῖς

τά πάντα,

τώρα ὅμως πετᾶξτε τα ὅλα αὐτά
 ἀπό πάνω σας

ὀργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν,
 αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν·
 τήν ὀργή, τό θυμό, τήν πονηριά,
 τήν κακολογία καί τήν
 αἰσχρολογία·

9 μή ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους,

μή λέτε ψέματα ὁ ἓνας στόν ἄλλο,
 ἀπεκδυσάμενοι

τόν παλαιόν ἄνθρωπον
 σύν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ

ἀφοῦ βγάλατε ἀπό πάνω σας τόν
 παλιό ἁμαρτωλό ἑαυτό σας μέ τίς
 συνήθειές του

10 καί ἐνδυσάμενοι τόν νέον

τόν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν
 κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν,

καί ντυθήκατε τόν καινούριο
 ἄνθρωπο πού ἀνανεώνεται συνεχῶς

σύμφωνα μέ τήν εἰκόνα τοῦ
 Δημιουργοῦ του ὥστε μέ τή νέα
 ζωή του νά φτάση στήν τέλεια
 γνώση τοῦ Θεοῦ,
 11 ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλληγν καί Ἰουδαῖος,
 ὅπου σ' αὐτή τή νέα κατάσταση
 δέν ὑπάρχουν πιά ἐθνικοί καί
 Ἰουδαῖοι
 περιτομή καί ἀκροβυστία,
 περιτμημένοι κι ἀπερίτμητοι,
 βάρβαρος, Σκύθης,
 βάρβαροι, Σκύθες,
 δοῦλος, ἐλεύθερος,
 δοῦλοι, ἐλεύθεροι
 ἀλλά τά πάντα καί ἐν πᾶσι Χριστός.
 ἀλλά ὅλα, ἐθνικότητα, καταγωγή,
 ἀξίωμα, τά πάντα εἶναι τοῦ
 Χριστοῦ καί σέ ὅλους τούς πιστούς
 εἶναι ὁ Χριστός.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος δ'. Ψαλμός 98.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Εξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί Σου

τῷ μεγάλῳ

ὅτι φοβερόν καί ἅγιόν ἐστιν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Υψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν

καί προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ
τῶν ποδῶν Αὐτοῦ
ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Μωϋσῆς καί Ἄαρών ἐν τοῖς ἱερεῦσιν Αὐτοῦ
καί Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις
τό ὄνομα Αὐτοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ἐπεκαλοῦντο τόν Κύριον
καί Αὐτός ἐπήκουσεν αὐτῶν,
ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ἡ ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν,
φιλάνθρωπε Δέσποτα,
τό τῆς Σῆς Θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς
 Λάμψε μέσα στίς καρδιές μας,
 Δέσποτα φιλάνθρωπε,
 τῆς θεογνωσίας Σου τό καθαρό φῶς
καί τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμούς
διάνοιξον
εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν Σου κηρυγμά-
των κατανόησιν.
 κι ἄνοιξε διάπλατα
 τοῦ νοῦ μας τὰ μάτια,
 γιά νά κατανοήσωμε

τά εὐαγγελικά Σου κηρύγματα.
Ἐνθες ἡμῖν
καί τόν τῶν μακαρίων Σου ἐντολῶν φό-
βον,

Φύτεψε μέσα μας ἀκόμη
τό φόβο τῶν θείων Σου ἐντολῶν,
ἵνα, τάς σαρκικός ἐπιθυμίας
πάσας καταπατήσαντες
πνευματικήν πολιτείαν μετέλθωμεν,
πάντα τά πρός εὐαρέστησιν τήν Σήν
καί φρονουῦντες καί πράττοντες.

ὥστε ὅλες τίς σαρκικές ἐπιθυμίες νά
καταπατήσωμε, γιά νά ζήσωμε ζωή
πνευματική, καί ὅλα ὅσα εὐχαριστοῦν

Ἐσένα νά φρονουῦμε καί νά πράττωμε.

Σύ γάρ εἶ ὁ φωτισμός
τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν,
Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν,
καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν
σύν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρί
καί τῷ Παναγίῳ καί ἀγαθῷ
καί ζωοποιῷ Σου Πνεύματι,
νῦν καί αἰεί
καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Γιατί Ἐσύ ἴσαι πού φωτίζεις
τά σώματα καί τίς ψυχές μας,
Θεέ μας Χριστέ, καί σέ Σένα ἀναφέρουμε
τή δόξα, καθώς καί στόν Πατέρα Σου
τόν ἄναρχο καί στό συνάναρχο καί συ-
ναΐδιο καί ζωοποιό Σου Πνεῦμα, τώρα

καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες τῶν
αἰώνων.

Ἀμήν.

**ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
ΤΗΣ
ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ
(ΙΑ' ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ)**

14,16-24.

«Ἡ παραβολή τοῦ Μεγάλου Δείπνου».

Ἐν ὄψει τῶν Χριστουγέννων ἡ παραβολή ἀναγινωσκόμενη στήν Ἐκκλησία, μᾶς δίδει τό ἐξῆς μήνυμα: Ὁ Χριστός ἦλθε νά στρώση ἐπί τῆς γῆς μέσα στήν Ἐκκλησία Του, τό μέγα Δείπνο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ καί νά καλέση ὅλους τούς ἀνθρώπους σ' ἓνα συμπόσιο χαρᾶς καί κοινωνίας μέ τούς Ἀγγέλους. Ἐνῶ ὁμως καλεῖ ὅλους, θέτει ὄρον εἰσόδου τό «ἔνδυμα» τῆς Βασιλείας: μᾶς θέλει ἐκλεκτούς. Ἐμεῖς τί θά κάνουμε; Θά τρέξουμε στήν ἀπόλαυση τῆς θείας ζωῆς τῆς Βασιλείας Του, ἢ ἀπασχολημένοι μέ τά γήϊνα θά Τόν παρακαλέσωμε νά μᾶς ἀφήση ἡσυχους γιά νά κοιτάξουμε τή δουλειά μας;

Ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ σημαίνει τήν ἔναρξη τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Ἦλθεν ὁ Βασιλεύς τῆς δόξης Χριστός ἐπί γῆς! «Ἠγγικεν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν». Στό Δείπνο τῆς Βασιλείας Του ἦλθε ὁ Χριστός νά καλέση

ὄλους τούς ἀνθρώπους. Ποιά στάση παίρ-
νουν ὅμως οἱ ἄνθρωποι ἀπέναντι στό Χρι-
στό πού τούς καλεῖ; Οἱ περισσότεροι δέν ἀ-
ποδέχονται τό κάλεσμα.

Τήν ἴδια παραβολή, μέ ἐλαφρές παραλ-
λαγές, παραθέτει καί ὁ Ματθαῖος στό κεφ.
22,1-10 καί εἶναι καλό νά μελετηθοῦν σέ
συνδυασμό τά δύο κείμενα. Ὁ Ματθαῖος
προσθέτει στήν ὑποχρέωση τῶν καλεσμέ-
νων νά ἀνταποκριθοῦν στό κάλεσμα καί
τήν ὑποχρέωση νά προσέλθουν κατάλλη-
λα ἐνδεδυμένοι. Ἡ Ἐκκλησία πῆρε τόν τε-
λευταῖο στίχο (15) ἀπό τό Ματθαῖο ὡς
κατακλιεῖδα στήν περικοπή τοῦ Λουκᾶ,
πού διαβάζεται σήμερα.

16 **Εἶπεν ὁ Κύριος**

τήν παραβολήν ταύτην·

Ὁ Κύριος ἐδίδαξε αὐτήν τήν παρα-
βολήν·

ἄνθρωπος τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα,
καί ἐκάλεσε πολλούς·

Ἐνας ἄνθρωπος ἔκανε ἓνα Μεγάλο
Δεῖπνο καί κάλεσε πολλούς στό
τραπέζι.

17 καί ἀπέστειλε τόν δούλον αὐτοῦ

τῇ ὥρᾳ τοῦ δεῖπνου

εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις·

ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα.

Ἐστειλε λοιπόν τό δοῦλο του, ὅταν ἦλθε ἡ ὥρα τοῦ Δείπνου, νά πῆ στους καλεσμένους: ἔλατε γιατί ἤδη εἶναι ὅλα ἔτοιμα!

18 **Καί ἤρξαντο ἀπό μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες.**

Τότε ἄρχισαν ὅλοι, μέ τόν ἴδιο τρόπο, νά ἀρνοῦνται τήν πρόσκληση.

Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ:

**Ἄγρόν ἤγόρασα
καί ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν
καί ἰδεῖν αὐτόν·**

ἔρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον.

Ὁ πρῶτος δικαιολογήθηκε λέγοντάς του: Ἀγόρασα ἓνα χωράφι καί πρέπει νά πάω νά τό δῶ· σέ παρακαλῶ δικαιολόγησέ με.

19 **Καί ἕτερος εἶπε·**

**Ζεύγη βοῶν ἤγόρασα πέντε,
καί πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά·
ἔρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον.**

Ὁ ἄλλος ἀπάντησε: Ἀγόρασα πέντε ζευγάρια βόδια, πρέπει νά πάω νά τά δοκιμάσω· σέ παρακαλῶ δικαιολόγησέ με.

20 **Καί ἕτερος εἶπε·**

Γυναῖκα ἔγημα,

καί διά τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν.

Καί ἕνας ἄλλος ἀπάντησε· πρόσφατα ἔκανα τό γάμο μου, καί γι' αὐτό δέν μπορῶ νά ἔλθω στό τραπέζι.

21 **Καί παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα.**

Γύρισε τότε ὁ δοῦλος ἐκεῖνος καί ἀνακοίνωσε στόν κύριό του ὅλα αὐτά.

Τότε ὀργισθεῖς ὁ οἰκοδεσπότης, εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ·

- Ἐξελθε ταχέως εἰς τάς πλατείας καί ῥύμας τῆς πόλεως καί τοὺς πτωχοὺς καί ἀναπήρους καί χωλοὺς καί τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε.

Ὅργισμένος τότε ὁ οἰκοδεσπότης, εἶπε στό δούλο του·

Φύγε καί πήγαινε γρήγορα στίς πλατεῖες καί στοὺς δρόμους τῆς πόλης καί τοὺς φτωχοὺς, τοὺς ἀνάπηρους, τοὺς κουτσοὺς καί τοὺς τυφλοὺς φέρ' τους ἐδῶ μέσα.

22 **Καί εἶπεν ὁ δοῦλος·**

- Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας καί ἔτι τόπος ἐστί.

Καί ἀφοῦ ἔκανε αὐτό ὁ δοῦλος εἶπε:

Κύριε, ἔγινε ὅπως διέταξες καί
ὑπάρχει ἀκόμη χῶρος.

- 23 **Καί εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον·**
-Ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καί φραγμούς
καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν,
ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου.

Καὶ εἶπε πάλι ὁ κύριος στό δοῦλο
του: Ἐβγα στοὺς δρόμους καὶ στά
περάσματα καὶ ἀνάγκασε ὅσους
βρεῖς νά ἔλθουν, γιὰ νά γεμίση τό
σπίτι μου.

- 24 **Λέγω γάρ ὑμῖν**
ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων
τῶν κεκλημένων
γεύσεταιί μου τοῦ δεῖπνου.

Καὶ σᾶς βεβαιῶνω πὼς κανεῖς ἀπὸ
αὐτοὺς πού εἶχα καλέσει δέν θά δο-
κιμάση τό Δεῖπνο μου.

Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί,
ὀλίγοι δέ ἐκλεκτοί.

Γιατί οἱ καλεσμένοι εἶναι πολλοί,
μὰ οἱ ἐκλεκτοὶ λίγοι.

Ἕμνολογικὸ σχόλιο
στό 2ο Κεφάλαιο
τῆς προφητείας τοῦ Δανιήλ
Ἦχος δ΄.
(Εἰρμός τῆς 8΄ ὠδῆς)

τοῦ ἀναστάσιμου Κανόνα τοῦ ἤχου)

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους
 ἐξ ἀλαξεύτου Σου, Παρθένε,
 ἀκρογωνιαίος ἐπιμήθη Χριστός
 συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις·
 διό ἐπαγγελομένοι
 Σέ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

**Ὑμνολογικὸ σχόλιο στό 6ο Κεφάλαιο
 τῆς προφητείας τοῦ Δανιήλ**

Ἦχος δ΄

Εἰρμός τῆς 9΄ ὠδῆς

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ
 λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξεν!
 Πυρός δέ δύναμιν ἔσβησαν
 ἀρετήν περιζωσάμενοι
 οἱ εὐσεβείας ἐρασταί
 Παῖδες κραυγάζοντες·
 Εὐλογεῖτε πάντα
 τὰ ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος 6΄.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα!
 ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός,
 ὡς ἐπί ὕδατος ἀναπαύσεως,
 οἱ ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο·
 καί ὁ Προφήτης Δανιήλ
 λεόντων ποιμήν
 ὡς προβάτων ἐδείκνυτο.
 Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις
 Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς

Εἰ βούλει λέγε τό προεόρτιον (20 Δεκ.).

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ετοιμάζου, Βηθλεέμ
 ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ.
 Εὐτρεπίζου, Ἐφραθᾶ,
 ὅτι τό ξύλον τῆς ζωῆς
 ἐν τῷ σπηλαίῳ
 ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου.
 Παράδεισος καί γάρ ἡ ἐκείνης γαστήρ
 ἔδειχθη νοητός, ἐν ᾧ τό θεῖον φυτόν,
 ἐξ οὗ φαγόντες ζήσωμεν,
 οὐχί δέ ὡς ὁ Ἀδάμ τεθνηξόμεθα.
 Χριστός γεννᾶται τήν πρίν πεσοῦσαν
 ἀναστήσων εἰκόνα.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΑ ΙΔΙΟΜΕΛΑ

Ἦχος α'

Ἀνατολίου. (20 Δεκ.)

Προεορτάσωμεν, λαοί,
 Χριστοῦ τά Γενέθλια
 καί ἐπάραντες τόν νοῦν
 ἐπί τήν Βηθλεέμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ
 καί κατιδῶμεν τήν Παρθένον,
 τοῖς ψυχικοῖς λογισμοῖς,
 ἐπειγομένην τίκτειν ἐν Σπηλαίῳ
 τόν τῶν ὄλων Κύριον καί Θεόν ἡμῶν.
 Οὗ Ἰωσήφ κατιδῶν
 τῶν θαυμάτων τό μέγεθος,
 ἐδόκει ἄνθρωπον θεωρεῖν,

ὡς βρέφος σπαργανούμενον
 ὑπενόει δέ ἐκ τῶν πραγμάτων
 Θεόν εἶναι ἀληθινόν,
 τόν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
 τό μέγα ἔλεος.

4. Ἀνατολίου. (20 Δεκ.)

Προεορτάσωμεν, λαοί,
 Χριστοῦ τά Γενέθλια·
 καί ἐπάραντες τόν νοῦν
 ἐπί τήν Βηθλεέμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ
 καί κατίδωμεν τό ἐν Σπηλαίῳ
 μέγα μυστήριον.
 Ἦνοικται γάρ ἡ Ἐδέμ
 ἐκ Παρθένου Ἀγνῆς Θεοῦ προερχομένου,
 ὑπάρχοντος τελείου τοῦ Αὐτοῦ
 ἐν Θεότητι καί ἀνθρωπότητι.
 Διό κράζωμεν·
 ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Πατήρ ὁ ἄναρχος,
 ἅγιος Ἰσχυρός, ὁ Υἱός ὁ σαρκωθεῖς·
 ἅγιος Ἀθάνατος, τό παράκλητον Πνεῦμα.
 Τριάς Ἁγία, δόξα Σοι.

Ἦχος γ'

Τῆς Γ' Ὁρας τῶν Χριστουγέννων

Ἰωσήφ, εἶπε ἡμῖν,
 πῶς ἐκ τῶν Ἀγίων ἦν παρέλαβες Κόρην,
 ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ;
 Ἐγὼ φησί, τοὺς Προφήτας ἐρευνήσας
 καί χρηματισθεῖς ὑπὸ Ἀγγέλου,
 πέπεισμαι,

ὅτι Θεόν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως·
 Οὐ εἰς προσκύνησιν
 Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἤξουσι
 σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες.
 Ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα Σοι.

Τῆς Α' Ὁρας τῶν Χριστουγέννων

Νῦν προφητική πρόρρησις
 πληρωθῆναι ἐπέιγεται
 μυστικῶς ἡ φάσκουσα·
 καί σύ, Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα,
 οὐδαμῶς ὑπάρχεις
 ἐλαχίστη ἐν τοῖς Ἡγεμόσι
 προευτρεπίζουσα τό Σπήλαιον·
 ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται
 ἡγούμενος τῶν Ἐθνῶν διά σαρκός
 ἐκ Παρθένου Κόρης Χριστός ὁ Θεός,
 Ὃς ποιμανεῖ τόν λαόν αὐτοῦ,
 τόν νέον Ἰσραήλ.
 Δῶμεν Αὐτῷ ἅπαντες μεγαλωσύνην.

Γερμανοῦ.

Κυριακή Προπατόρων

Τῶν Προπατόρων τό σύστημα
 οἱ φιλέορτοι δεῦτε ψαλμικῶς εὐφημήσωμεν·
 Ἀδάμ τόν Προπάτορα,
 Ἐνώχ, Νῶε, Μελχισεδέκ,
 Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καί Ἰακώβ·
 μετὰ νόμον Μωϋσῆν καί Ἀαρών,
 Ἰησοῦν, Σαμουήλ καί Δαυῖδ·
 μεθ' ὧν τόν Ἡσαΐαν, Ἱερεμίαν

Ἰεζεκιήλ καί Δανιήλ
καί τούς δώδεκα ἄμα
Ἡλίου, Ἐλισσαῖον καί τούς ἅπαντας
Ζαχαρίαν καί τόν Βαπτιστήν
καί τούς κηρύξαντας Χριστόν,
τήν ζωήν καί ἀνάστασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Ἦχος πλ ε΄
(Δανιήλ κεφ. 2)

Δανιήλ, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν,
λίθον ἄνευ χειρὸς τμηθέντα
θεωρήσας σε, Κύριε,
βρέφος ἄνευ σπορᾶς τεχθέντα προηγόρευσε
Σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον,
τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν
καί Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν

Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Υμνήσωμεν, πιστοί,
τοὺς Προπάτορας πάντας
Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς
ἐπὶ γῆς ὀραθέντος
δοξάζοντες ἐν ἄσμασι
τὸν αὐτοὺς θουμαστώσαντα,
ὡς τὴν ἔλευσιν,
προεκτυπώσαντας τούτου
καὶ τὴν γέννησιν
τὴν ἐκ Παρθένου ἀφράστως
τῷ κόσμῳ κηρύξαντας.

Οι άγιοι Προπάτορες

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΕΟΡΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΟΜΕΝΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Δευτέρα 13 Δεκεμβρίου

Εύστρατιού, Αύξεντίου, Εύγενίου, Μαρ-
δαρίου καὶ Ὁρέστου τῶν μαρτύρων (δ'
αἰών)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἡ πενταυγῆς τῶν ἀθλοφόρων χορεία,
τῇ τῶν ἀγώνων νοητῇ δαδουχία,
τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἀυγάζει νοητῶς
ὁ σοφὸς Εὐστράτιος,
σὺν Αὐξεντίῳ τῷ θείῳ,
Ὁρέστης καὶ Μαρδάριος καὶ Εὐγένιος ἅμα,
οἷς εὐφημοῦντες εἵπωμεν πιστοί:
χαίροις μαρτύρων πεντάριθμε σύλλογε.

Τετάρτη 15 Δεκεμβρίου

Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος
καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας (β' αἰών)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α' Τὸν συνάναρχον

Ἰερέων ποδῆρει κατακοσμούμενος,
καὶ αἱμάτων τοῖς ρεΐδροις ἐπισταζόμενος,
τῷ Δεσπότη σου Χριστῷ μάκαρ ἀνέδραμες,
Ἐλευθέριε σοφέ, καθαιρέτα τοῦ Σατάν,
διὸ μὴ παύση πρεσβεύων,
ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων,
τὴν μακαρίαν σου ἄθλησιν.

Πέμπτη 16 Δεκεμβρίου

Ἀγγαίου προφήτου (+500 π. Χ),
Μοδέστου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (†
634).

Θεοφανοῦς Βασιλίσσης († 894)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Προφήτης θεόληπτος,
οἷα θεράπων Θεοῦ,
τῷ κόσμῳ ἐνδέδειξαι,
ἀνακαθάρας τὸν νοῦν,
Ἀγγαῖε πανεύφημε,
ὄθεν ἐορταζόντων,
ἐνθα πέφυκεν ἦχος,
ἡρθης ὡς ἐορτάζων,
ἐν Θεῷ φερωνύμως,
ὧ̅ πρόσθευε θεηγόρε,
σώζεσθαι ἅπαντας.

Παρασκευὴ 17 Δεκεμβρίου

Δανιήλ τοῦ Προφήτου
καὶ τῶν Τριῶν Παίδων
τῶν ἐν Βαβυλῶνι

Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ.
Διονυσίου Αἰγίνης τοῦ θαυματουργοῦ,
τοῦ ἐν Ζακύνθῳ († 1624)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Διονυσίου

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Ζακύνθου τὸν γόνον
καὶ Αἰγίνης τὸν πρόεδρον,

τὸν φρουρὸν μονῆς τῶν Στροφάδων,
Διονύσιον ἅπαντες,
τιμῆσωμεν συμφώνως οἱ πιστοί,
βοῶντες πρὸς αὐτὸν εἰλικρινῶς·
ταῖς λιταῖς τοὺς τὴν σὴν μνήμην
ἐπιτελοῦντας
σῶσον καὶ βοῶντάς σοι·
Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ·
δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι·
δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν,
πρέσβυν ἀκοίμητον.